

החיים זה לא הכל...

המשמעות שלהם חשובה יותר.

מה נשתנה השנה?

פורסם ב28 בספטמבר 2008, 21:48 בכללי

השנה נחגוג את ראש השנה אצל ההורים (שלי). נגיע לקראת ערב ויהיה מן ריח כזה של שנה חדשה. ואפילו התבשילים יריחו חדש ושונה. ואני כרגיל ארים את המכסים ורק אטעם טיפה. ואולי קצת יותר. ואמא שלי תשאל כרגיל: "הצליח ליי??" ואני, לא כל כך אענה. כי לא יפה לדבר בפה מלא.

השנה הבנים (שלי) יהיו עם אבא שלהם. והבנות (שלו) תהיינה עם אמא שלהן. ורק הקטנה לא תלך לאף הורים אחרים.

וכשנגיע, הקטנה תתחבא מאחורי השער. ואני שוב אצטרך לומר לאבא ש"נעמה לא באה". והוא יצטרך להיות מופתע עד לרגע שהיא תקפוץ עליו ותחבק אותו.

ואח שלי יגיע קצת מאוחר. מה שיצור מעט לחץ סמוי. אבל בעיתוי מדוייק גם הוא יגיע ויביא איתו את השמחה והצחוק.

ואמא שלי תכין את כל הברכות שהיא תמיד מכינה. ותגיד לנו לטעום כי זה נורא חשוב לשנה שתהיה מוצלחת. ואנחנו נחטוף סכרת סמויה מרוב מתוק. ונחכה הכי לצלחת הרימונים. ונחליף את הבדיחות המתוקות שלנו.

וזה השלב בו נוצרת תעלומה סביב השולחן. מגשי אוכל מגיעים ומגיעים. ואיש אינו יושב באמת כי כולם מגישים לכולם. (ברוח החביבות של השנה החדשה). ואמא שלי תאמר שהיא לא אוכלת בערב. אבל תסתכל ותבדוק שכל אחד אכל באמת ולא זייף. וכשנרגיש קשיי נשימה קלים. ונחדול. היא שוב תאמר: "אבל לא אכלתם כלום. למה הכנתי כל כך הרבה". ואנחנו נוכל רק לעפעף לה קלות בלאות. ונסכים לעבור לסלון או לגינה לקינוח מתוק.

פעם שנאתי את החגים האלו. עם הילדים שנמצאים כל חג אצל הורה אחר. ולפני שהקטנה נולדה פשוט היינו עושים לנו חג פרטי משלנו. על שפת הכינרת אל מול השקיעה. בשנה שעברה החג היה ברוח המחלה וההתגברות עליה. מן שמחת שורדים חסרת הגיון ופשר.

והשנה? אני רק מבקשת לעצמי שגרה ברוכה. חיים פשוטים ולא מסובכים. בריאות. וחגים שחוזרים על עצמם בסדר מופתי. עם אותה אוירה, ואותם אנשים. אותם מאכלים. רק זה.

שנה משעממת שתהיה לי!!!

<< לרשומה הקודמת לרשומה הבאה >>

[הוספת תגובה | חזרה לבלוג - החיים זה לא הכל...](#)